

پشت‌پرده مذاکرات روسیه و اوکراین

پشت اظهارات متکبرانه حمایت از اوکراین از سوی رهبران جهان، یک واقعیت دیپلماتیک عبرت‌آموزی قرار گرفته است. آنالیا بان‌بوک، وزیر خارجه آلمان در سفر به کی‌یف گفت: «آلمان قاطعانه کنار اوکراین ایستاده است. ما از اوکراینی‌ها هر قدر که به‌مانند داشته‌باشند، حمایت می‌کنیم تا بتوانند مسیر خود را برای رسیدن به صلح عادلانه ادامه دهند.»

با این حال آنچه اوکراین از فوریه ۲۰۲۲ نیاز داشته صرفاً حمایت «تا زمانی که لازم باشد» نیست بلکه حمایت برای رسیدن به پیروزی در سریع‌ترین حالت ممکن است. این موضوع حالا که کشورهای اروپایی با فشارهای سیاسی و بودجه‌ای رویه‌رو هستند، حمایت‌های بی‌نتیجه را به‌طور فزاینده‌ای ناپایدار می‌کند.

لوید آستین، وزیر دفاع آمریکا هفته گذشته در مقاله‌ای در اظهارات متکبرانه خود درباره اهمیت جنگ اوکراین تصریح کرد که از زمان حمله روسیه بیشتر در ظاهر انجام شده است. آنچه آستین حذف کرده بود، جالب‌تر بود. او دیگر رهبران آمریکا نسبت به اجازه به اوکراین برای حمله به تأسیسات نظامی در خاک روسیه که این کشور حملات خود را آغاز می‌کند، سکوت کردند که یک انحراف تاکتیکی نظامی است.

آستین درباره درخواست‌های اوکراین برای عضویت در ائتلاف ناتو نیز اظهار نظر نکرد. حتی حرفی از اقدام قاطعانه برای رویارویی با اعزام ۱۰ هزار سرباز کره‌شمالی به روسیه، در نزدیکی مرز اوکراین نیز نزد.

آستین می‌نویسد: «هیچ راهکار جادویی وجود ندارد. هیچ قابلیتی به‌تنهایی نمی‌تواند جریان را عوض کند. هیچ سیستمی نمی‌تواند حمله پوتین را پایان دهد. آنچه اهمیت دارد، اثرات ترکیبی قابلیت‌های نظامی اوکراین و متمرکز ماندن بر آنچه کارکرد دارد، است.»

مشکل این است که آنچه ایالات متحده و اروپایی‌ها از فوریه ۲۰۲۲ انجام داده‌اند، به‌اندازه کافی کارکرد نداشته است. مخصوصاً اگر هدف پایان دادن به حمله روسیه و تصرف اراضی اوکراین و مهار حملات آینده روسیه باشد.

آنچه مقامات ارشد اروپایی و آمریکایی هم علناً نمی‌گویند این است که توافق نظر فزاینده و پشت‌پرده‌ای وجود دارد مبنی بر اینکه مذاکرات که دست‌کم واگذاری موقت حاکمیت بر مناطق تحت تصرف است، تنها راه پایان دادن به این جنگ به‌شمار می‌رود.

نیروهای روسی مدام در دونباس پیشروی می‌کنند و اوکراین برای تقویت نیروهایش دچار چالش شده است. مقامات کشورهای غربی هم نمی‌پذیرند که دیگر نمی‌توانند برای کی‌یف حمایت نظامی که تاکنون فراهم کرده‌اند را ارسال کنند، که یا به‌دلیل کم‌رنگ شدن تفاهم‌های سیاسی مورد نیاز است یا به‌دلیل محدودیت‌های بودجه‌ای و بازارهای سهام تضعیف شده. این بادهای مخالف همچنان مسیر اوکراین را برای عضویت در ناتو مسدود می‌کنند. جدا از عده معدودی، حتی پیشروترین متحدان هم به‌طور ضمنی درباره «ساخت پلی» برای اوکراین برای عضویت در ناتو صحبت می‌کنند. این اولین پل به ناکجاآباد در سیاست‌های جهانی نیست. فارغ از نتیجه انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا، در واشنگتن حمایت اندکی از اوکراین برای عضویت در ناتو برای ارسال قابلیت‌هایی که به کی‌یف اجازه می‌دهد جریان را علیه روسیه برگرداند، وجود دارد. آنچه از نظر استراتژیک در آغاز حمله روسیه‌ها به‌منظر می‌رسید (تلاش برای مدیریت تشدید درگیری با قدرت هسته‌ای) حالا به خمیدگی استراتژیک، تشویق روسیه به تشدید حملات نه‌تنها در اوکراین بلکه با عملیات خرابکارانه علیه کشورهای اروپایی نیز هست. چندین ماه است که ارتباطات دیپلماتیک پشت‌پرده‌ای بین روسیه و اوکراین، مستقیم و غیرمستقیم، بیشتر شده است. این گفت‌وگوها منجر به معاوضه زندانی‌ها و گفت‌وگو درباره محافظت از آنچه از زیرساخت‌های انرژی اوکراین باقی مانده است. این مذاکرات همچنین به‌طور فزاینده‌ای نمای کلی توافق بالقوه برای پایان جنگ را در نظر گرفته است.

نتیجه همچنان مبهم است. درخواست‌های روسیه همچنان باقی می‌ماند تا اینکه اوکراین حاکمیت خود را به‌جز آسمش تقدیم روسیه کند. کی‌یف در ضعیف‌ترین شرایط خود از فوریه ۲۰۲۲ قرار گرفته و چشم‌انداز فروش چنین مذاکره‌ای، میدان مین سیاسی برای ولودیمیر زلنسکی رئیس‌جمهور اوکراین است. علاوه بر آن رهبران اروپایی باید پیام‌هایی را به مردم خود منتقل کنند که دو سال است به‌آنها گفته‌اند که این درگیری، جنگ موجودیتی نه‌تنها برای اوکراین بلکه برای امنیت اروپاست، و میلیاردها دلار به کی‌یف کمک کرده‌اند.

محمدحسین لطف‌الهی

خبرنگار گروه بین‌الملل

سیاست‌گذاران اروپایی برای ماه‌ها درگیر بحث بر سر احتمال بازگشت دونالد ترامپ به کاخ سفید و تبعات این اتفاق برای اروپا بودند و تلاش می‌کردند برای مواجهه با چنین مسئله‌ای آماده شوند؛ حالا اما در حالی که بازگشت ترامپ قطعی شده و از ژانویه آینده او رئیس‌جمهور آمریکا خواهد بود، اروپا ناآماده‌تر از همیشه به نظر می‌رسد.

برای مقام‌های اروپایی دلایل زیادی برای نگران بودن وجود دارد؛ برای مثال، ترامپ، رئیس‌جمهور منتخب آمریکا وعده داده است که بر هر کالای ساخت اروپا که وارد ایالات متحده می‌شود تعرفه اعمال کند. یا اینکه او، درحالی‌که کشورهای اروپایی جنگ در اوکراین را نشانه‌ای از خطر روسیه برای آینده اروپا می‌بینند و معتقدند که روسیه در همین نقطه متوقف نخواهد شد، وعده داده است که در کمتر از ۲۴ ساعت به جنگ در اوکراین پایان دهد. تأثیر روی کار آمدن ترامپ در آمریکا اما فقط محدود به این موارد نیست. بازگشت رئیس‌جمهور سابق آمریکا به کاخ سفید می‌تواند سیاست‌های اروپا در همه حوزه‌ها از امنیت و دفاع تا محیط زیست و هوش مصنوعی را تحت تأثیر قرار دهد. در ادامه، سیاست‌های اعلامی دولت آینده آمریکا و تأثیر آن بر اروپا را در حوزه‌های مختلف بررسی خواهیم کرد:

انرژی

سیاست ترامپ در حوزه انرژی در یک شعار کوتاه خلاصه شده است: «حفاری کن عزیزم، حفاری کن.» وعده رئیس‌جمهور منتخب آمریکا برای افزایش استخراج نفت و گاز و صادرات بیشتر سوخت‌های فسیلی به خارج از کشور، یکی از نگران‌کننده‌ترین موضوعات برای فعالان محیط زیست بوده اما هم‌زمان توجه شرکت‌های بزرگ نفتی و گازی را به خود جلب کرده و آن‌ها را به آینده‌ای پرسود امیدوار کرده است.

برای برخی کشورهای اروپایی نیز که اقتصاد دغدغه‌ناخست آن‌هاست و از زمان آغاز جنگ روسیه و اوکراین و بروز برخی مشکلات در واردات انرژی اقتصاد آن‌ها را دچار مشکل کرده است، روی کار آمدن ترامپ خبر خوبی به حساب می‌آید. ترامپ وعده داده که محدودیت وضع‌شده از سوی دولت بایدن را برای پروژه‌های جدید گاز طبیعی مایع (LNG) لغو خواهد کرد و صادرات گاز طبیعی از آمریکا حتی بیشتر از قبل خواهد شد.

از طرفی، برخی اعضای کمپین ترامپ خواهان لغو قانون کاهش تورم (IRA) هستند؛ قانونی که بیش از نیم تریلیون دلار به پروژه‌هایی نظیر فناوری پاک، هیدروژن و انرژی‌های تجدیدپذیر اختصاص داده است. با این حال، این قانون به ایجاد اشتغال در ایالت‌های کلیدی منجر شده و توانسته است کسب‌وکارهایی را از اروپا به آمریکا جذب کند. این امر به ایالات متحده در صنایع بادی، خورشیدی، سوخت‌های جایگزین و خودروهای الکتریکی نسبت به اتحادیه اروپا برتری بخشیده است. لغو این قانون می‌تواند فرصتی برای بروکسل باشد تا رقابت خود را با واشنگتن تقویت کند.

تغییرات اقلیمی

پیروزی دونالد ترامپ تهدیدی جدی برای محیط زیست تلقی می‌شود. برای جلوگیری از رسیدن به سطوح خطرناک گرمایش جهانی، جهان زمان اندکی برای کاهش شدید انتشار کربن در اختیار دارد. با این حال، ترامپ قصد دارد ایالات متحده را بار دیگر از توافق پاریس خارج کرده و استفاده از سوخت‌های فسیلی را دوچندان کند؛ امری که پیش‌بینی می‌شود روند گذار به انرژی‌های سبز را به جای تسریع، کندتر کند.

با توجه به اینکه ایالات متحده مسئول بیش از یک‌دهم آلاینده‌های گرمایش جهانی است، هرگونه تغییر در سیاست‌های آب‌وهوایی آمریکا پیامدهایی جهانی به دنبال خواهد داشت. یک سیاره گرم‌تر به معنای وقوع بیشتر بلایای طبیعی، به‌ویژه در اروپا است و اتحادیه اروپا نیز باید خود را برای مواجهه با بحران‌های بزرگتر در این حوزه آماده کند. برخی نیز نگرانند که پیروزی ترامپ ممکن است انگیزه‌ها برای اقدام آب‌وهوایی در سراسر جهان را کاهش دهد و دستیابی به اهداف توافق پاریس را دشوارتر کند.

یکی دیگر از چالش‌ها موضوع تأمین مالی اقدامات آب‌وهوایی در کشورهای فقیرتر است که قرار بود موضوع اصلی اجلاس جهانی آب‌وهوا در تاریخ ۱۱ نوامبر باشد و حالا پیروزی ترامپ این کنفرانس را با نوعی عدم قطعیت و سردرگمی مواجه ساخته است. در این میان، بسیاری چشم‌انتظار اتحادیه اروپا هستند تا در خلال رهبری آمریکا، نقش موثرتری ایفا کنند. با این وجود، بدون حمایت ایالات متحده از اصلاحات ضروری در ساختار مالی جهانی برای مقابله با چالش‌های آب‌وهوایی، کشورهای درگیر بدهی قادر نخواهند بود منابع مالی لازم برای گذار از سوخت‌های

فسیلی را تأمین کنند و اروپا به تنهایی نمی‌تواند در این زمینه کاری به پیش ببرد.

تجارت

در حوزه تجارت بار دیگر شعار «اول آمریکا» در دستور کار دولت آینده ایالات متحده قرار خواهد گرفت. ترامپ وعده داده تا با بازگرداندن مشاغل به ایالات متحده و اعمال تعرفه‌های سنگین ۱۰ تا ۲۰ درصدی (و حتی تا ۶۰ درصد بر کالاهای چینی)، دوستان و دشمنان آمریکا را به چالش بکشد. اقتصاددانان هشدار می‌دهند که چنین رویکردی می‌تواند به رشد اقتصادی آمریکا آسیب رسانده و هزینه‌ها را برای مصرف‌کنندگان افزایش دهد.

سیاست‌های جمهوری خواهان در حوزه تجارت بیشتر بر موضوع تراز تجاری آمریکا متمرکز است و تمرکز چندانی بر ایجاد فرصت‌های تجاری جدید ندارد. از نگاه آن‌ها این یک موضوع امنیت ملی است و باید به خوبی مورد توجه قرار گیرد.

اتحادیه اروپا، به‌رغم دوره‌ای از فرصت‌های تنش‌زدایی در زمان بایدن، موفق نشد اختلافات بر سر تعرفه‌های فولاد و آلومینیوم، یارانه خودروهای برقی و احیای دادگاه عالی سازمان تجارت جهانی را حل و فصل کند؛ شکاف‌هایی که احتمالاً با بازگشت ترامپ به عرصه سیاست عمیق‌تر خواهد شد.

آزمون‌های فوری پیش روی بروکسل و واشنگتن، یافتن راه‌حلی برای تعرفه‌های تلافی‌جویانه تعلیق‌شده اتحادیه اروپا علیه آمریکا است که تا مارس ۲۰۲۵ فرصت دارند و همچنین حل اختلافات بر سر یارانه‌های ایرباس و بوئینگ که باید تا سال ۲۰۲۶ تعیین تکلیف شود.

حل نشدن این مسئله‌هایی که البته در کوتاه‌مدت حل‌نشده‌ای به نظر می‌رسند می‌تواند یک چالش جدی در روابط اروپا و آمریکا در دوره دوم ریاست‌جمهوری ترامپ باشد.

صنعت حمل و نقل

پیروزی دونالد ترامپ احتمالاً برای خودروسازان اروپایی پیامدهای منفی خواهد داشت. ترامپ اخیراً به طرفدارانش گفته است: «می‌خواهم شرکت‌های خودروسازی آلمان به شرکت‌های آمریکایی تبدیل شوند» و وعده داده که «پایین‌ترین نرخ مالیات، ارزان‌ترین انرژی و

کمترین موانع قانونی» را برای خودروسازانی که تولید خود را به آمریکا منتقل کنند، فراهم کند و بر سایرین «تعرفه‌ای بسیار سنگین» اعمال خواهد کرد. جمهوری خواهان همچنین متعهد شده‌اند که دستور بایدن در مورد خودروهای برقی را لغو کنند؛ دستوری که هدف آن این است که تا سال ۲۰۳۰ نیمی از خودروها و کامیون‌های جدید فروخته‌شده، بدون آلایندگی باشند.

انتخاب مجدد ترامپ همچنین می‌تواند خبر بدی برای ایرباس و صنعت هوافضای اروپا باشد؛ چراکه احتمال دارد موجی از حمایت‌گرایی در این صنعت شکل بگیرد که به نجات بوئینگ از بحران‌های کنونی کمک کند. مشخص نیست که آیا ترامپ همچنان با سیاست‌های فناوری سبز مخالف خواهد بود یا همچون دولت بایدن به یارانه‌های سوخت‌های پایدار هوانوردی ادامه خواهد داد؛ سوخت‌هایی که تحت کاهش مالیات‌های قانون IRA به‌طور قابل‌توجهی از این مزایا بهره‌مند شده‌اند.

همچنین در حوزه حمل‌ونقل دریایی که بیشترین آسیب‌پذیری را نسبت به تعرفه‌ها دارد، شرکت‌ها هرگونه جنگ تجاری احتمالی را که ممکن است در دوره دوم ریاست‌جمهوری ترامپ رخ دهد، با دقت دنبال خواهند کرد.

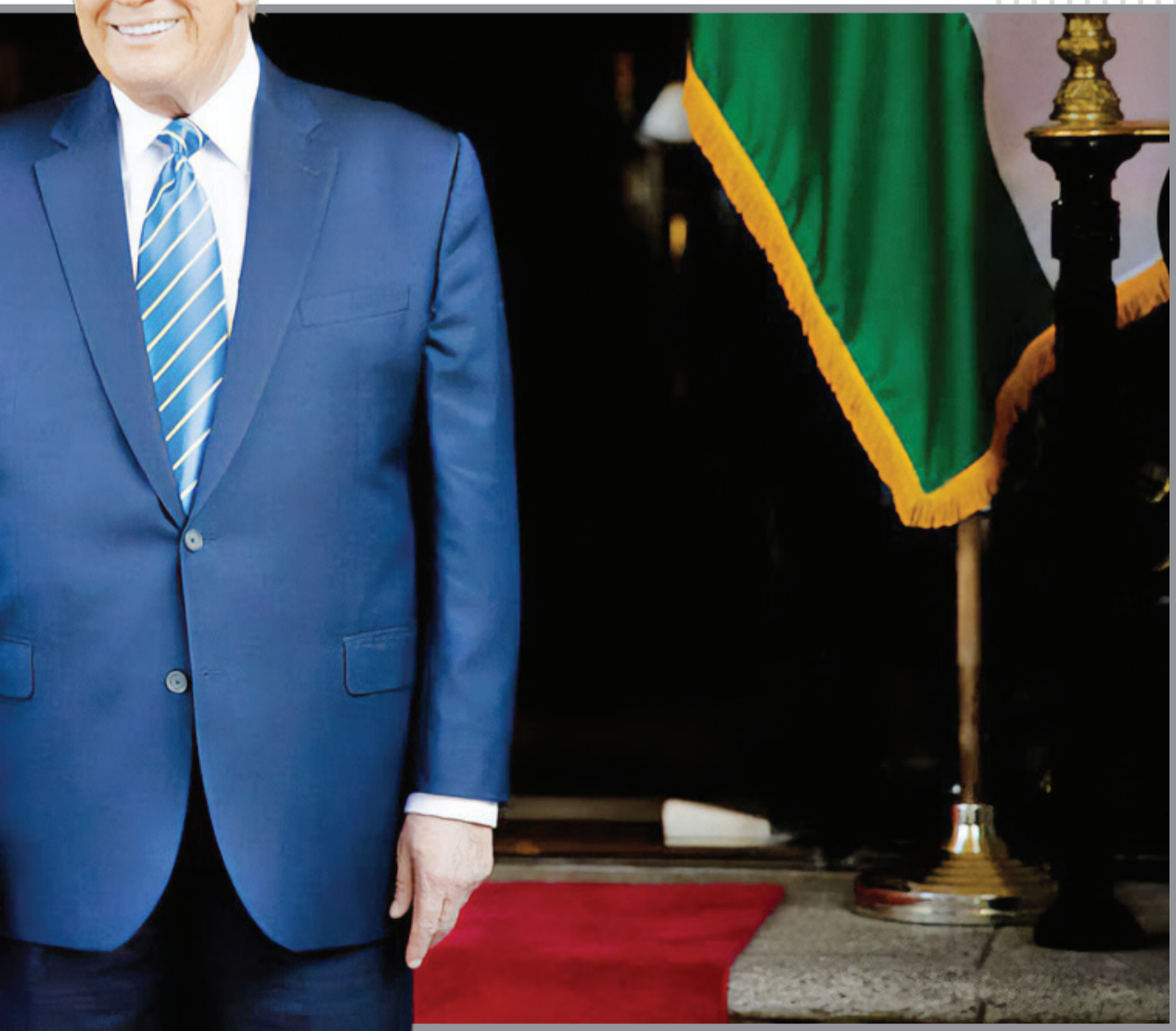
تکنولوژی

در دوره بایدن، اتحادیه اروپا و آمریکا در زمینه فناوری روابط نزدیکی داشتند، اما پیروزی ترامپ ممکن است به این همکاری پایان دهد و به توقف فعالیت «شورای تجارت و فناوری ایالات متحده و اتحادیه اروپا» منجر شود. این شورای دوسالانه که در سال ۲۰۲۱ تأسیس شد، بستری برای هماهنگی سیاست‌های فناوری و موضوعاتی مانند نیمه‌رساناها و استانداردهای هوش مصنوعی فراهم کرده است. فروپاشی این کانال دیپلماتیک در زمانی که هماهنگی بین‌المللی برای حکمرانی بر هوش مصنوعی ضروری‌تر از هر زمان دیگری است، می‌تواند پیامدهای جدی به همراه داشته باشد.

عامل دیگری که ممکن است به تنش‌ها دامن بزند، نزدیکی ترامپ به ایلان ماسک، مالک شبکه اجتماعی ایکس و یکی از حامیان بزرگ اوست. اگر اتحادیه اروپا، ایکس را به دلیل نقض قوانین نظارت بر محتوای اتحادیه جریمه کند، رابطه ترامپ با کامیسیون اروپا می‌تواند به

بازگشت کابوس

اروپایی‌ها چگونه تحت تأثیر

دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور منتخب آمریکا و ویکتور اوربان، نخست‌وزیر مجارستان